

– Minua ei ollut siihen asti vaivannut mikään ja yhtäkkiä olinkin syöpäsairas, Maria Nummenpää sanoo.

Kiitollisuus kannattelee

Maria Nummenpää sairastui rintasyöpään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun hän oli perustanut luonnonkosmetiikkayrityksensä. Toipumisen jälkeen stressi ei saa enää hänessä valtaa.

Teksti: Merja Kiviluoma
Kuvat: Ville Paasimaa ja Pihla Liukkonen

Luonnonkosmetiikkayrittäjä **Maria Nummenpää**, 43, kulkee lähes päivittäin kotipaikkakuntansa Helsingin Laajasalon läheisessä metsässä. Lähiluonto on hänen voimavaransa.

– Metsä on ihmiselle luontainen paikka rauhoittua. Aivomme tarvitsevat luontoa ja sen hiljaisuutta, hän huokaisee tyytyväisenä.

Marian sydämessä on kiitollisuutta ja mielenrauhaa. Hän on kiitollinen perheestään, toimintakyvystään, työstään – kaikesta. Pienet asiat eivät enää stressaa.

– Jos töissä tulee lähettäneeksi sähköpostin väärälle henkilölle, mitä siitä! Kukaan ei siihen kuole, hän kommentoi.

Vuonna 2023 kuoleman mahdollisuus tuli kuitenkin oikeasti Mariaa lähelle. Hän oli juuri ryhtynyt luonnonkosmetiikkayrittäjäksi, kun hänellä diagnosoitiin aggressiivinen rintasyöpä.

– Huomasin vasemmassa rinnassani pienen kyhmyä. Menin lääkäriin hyvin huolettomasti, sillä olen suhteellisen nuori. Geenitestin mukaan minulla ei ole rintasyöpään altistavia geenejä. Ruokavalioni ja muut elämäntapani ovat aina olleet terveelliset.

Lääkäri totesi, että suurin osa rinnassa esiintyvistä kasvaimista on hyvänlaa-

tuisia, mutta ehdotti varmuuden vuoksi kuvantamista.

– En ollut huollissani, mutta kävin sekä ultraäänessä ja mammografiassa. Ne antoivat aiheen koepalan ottamiseen, mistä jo itsekin huolestuin.

Totaalipaniikista leikkaukseen

Tästä eteenpäin uutiset vain huononivat. Maria sai tiedon, että kyseessä on ainakin syövän esiaste. Hän kuvailee olotilaansa totaalipaniikiksi.

– Shokki oli välitön. Minua ei ollut siihen asti vaivannut mikään ja yhtäkkiä olinkin syöpäsairas. Mistään ei koskaan aikaisemmin ollut minulle tullut niin paha stressireaktiota. En nukkunut juuri ollenkaan, heräsin yöllä tärinään. Jäin saman tien sairauslomalle, hän muistelee.

Maria pääsi julkiselle puolelle tutkimuksiin ja hoitoon.

– Koepalasta löytyi syövän esiastetta. Kuvissa sitä nähtiin olevan melko laajalla alueella. Minun piti itse päättää, poistetaanko rinta kokonaan vai yritetäänkö osapoistoa. Osapoiston onnistuminen olisi ollut epävarmempaa, joten valitsin koko rinnan poiston. Minulle tehtiin syöpäleikkaus, jonka yhteydessä rakennettiin toinen rinta omasta vatsakudoksestani. Kaikille re-

konstruktioleikkausta ei voida tehdä syöpäleikkauksen yhteydessä. Minun tapauksessani se oli mahdollista, hän kertoo. Leikkaus kesti seitsemän tuntia.

Leikkauksen jälkeen kiirastorstaina Maria sai tekstiviestin, jossa oli tieto sydämen ultraäänen ajanvarauksesta.

– Mietin, onko minulla vielä sydänvikakin. Soitin tekstiviestistä syöpäkeskukseen, jossa pahoiteltiin viestin lähtemistä liian aikaisin. Tekstiviesti viittasi kuitenkin siihen, että tulossa oli raskaampia syöpähoitoja. Siitä pääsiäisestä tuli pitkä, koska tiesin, että jotakin on pahasti pielessä.

Kuoleeko äiti?

Pääsiäisen jälkeen Marian paniikki syveni, sillä leikkaus paljasti, että hänen kohdallaan on kyse aggressiivisesta, HER2-positiivisesta rintasyövästä. Hän antaa tunnustusta erikoissairaanhoidolle ripeästä toiminnasta.

– Syöpähoidot alkoivat välittömästi. Sain sytostaatteja 12 kertaa ja sädehoitoa 15 kertaa. Lisäksi sain reilun vuoden ajan pistoksina biologista lääkitystä, joka on tarkoitettu tähän syöpätyyppiin.

Marian hiukset lähtivät, nenästä vuoti verta, kroppa oli kuivakka ja silmät tuntuivat kuivuvan päähän. Hän ei ollut kuitenkaan huolissaan ulkonäöstään tai naiseudestaan. Kaiken edelle meni selviytyminen.

– Olin pienten lasten äiti, joten mahdollinen kuolema syöpään oli pahin pelkoni.

Alussa sytostaattitiputukset menivät ilman suuria fyysisiä oireita. Kolme viimeistä annosta teki kuitenkin Mariasta sänkypotilaan, eikä hän pystynyt syömään hoitojen jälkeen pariin päivään.

Maria sai voimaa läheisistä ihmisistä, erityisesti miehestään. Lapsille piti selvitää sairauden luonne. Perheen kuopus oli äitinsä sairastuttua 3-vuotias, eikä täysin ymmärtänyt tilannetta. 7-vuotias esikoinen kysyi: Kuoleeko äiti?

– Selitin asiaa lapsentasoisesti. Sanoin vanhemmalle pojalleni, että jollei sairautta hoideta, niin siihen voi kuolla. Mutta hoitojen ansiosta selviän kyllä. Pojat olivat tottuneet puhumaan erilaisista 'pahiksista', jotka pitää voittaa. Selitin, että iso pahis otettiin pois leikkauksella. Jos pikkupahiksia on jäänyt, ne hävitetään lääkkeillä, ja siksi hiuksetkin lähtevät vähäksi aikaa.

Perheen lapset olivat äidin syöpähoitojen ajan pääosin kotona. Kuopus oli pois päiväkodista kesäkuun alusta syyskuun

” Mikään ei ole niin rentouttavaa, kun katsella tyyntä järveä. ”

loppuun. Näin välttyttiin päiväkodin pöppöjen päätyemisestä kotiin. Esikoinen oli koulusta kesälomalla.

– Meillä oli tarvittaessa apuna lastenhoitaja. Yrityksessäni oli onneksi osa-aikaisia työntekijöitä, joten tilaukset toimitettiin normaaliin tapaan.

Marian kolmella tuttavalla oli samaan aikaan menossa syöpähoidot rintasyövän vuoksi.

– Asia oli vähän hämmentäväkin. Kaikessa kaameudessaan oli kuitenkin hyvä, että saatoimme keskenämme antaa vertaistukea toisillemme.

Elämässä kaikki hyvin

Marian syöpähoidot loppuivat viime vuoden kesäkuussa. Nyt hän kertoo voivansa oikein hyvin.

– Kävin hiljattain yksityisellä lääkäri- asemalla syöpäkontrollissa. Tällä hetkel-

lä ei ole merkkejä syövän uusiutumisesta, hän toteaa.

Syöpäleikkauksen jäljet säilyvät aina hänen kehossaan.

Hän kertoo suhtautuvansa elämään kiitollisesti ja ymmärtäen, että kaikki on hyvin.

– Olen aina ollut kiitollinen monista asioista. Minusta tuntuukin, etten olisi ihan näin isoa potkua tarvinnut aina-kaan kiitollisuuden löytymiseen.

Jotain on kuitenkin muuttunut. Pienet, arkiset asiat eivät enää stressaa.

– En hermostu pienistä ja koen entistä syvempää rauhallisuutta. Jollain tavalla

mennyt kriisi auttaa hallitsemaan esimerkiksi työstressiä.

Syöpään liittyvä kriisi lujitti myös parisuhdetta.

– Usein käy niin, että vakava sairaus joko lujittaa tai heikentää parisuhdetta. Koen meidän suhteemme lujittuneen ja me-hengen vahvistuneen.

– Mieheni sanoi heti aluksi, että menemme yhdessä tästä läpi. Kriisi vaati paljon häneltäkin.

Maria on lähes koko aikuisikänsä käyttänyt erilaisia ravintolisiä: vitamiinilisiä ja maitohappobakteereita. Syöpähoitojen aikana niitä ei suositeltu.

– Syöpälääkitysten aikana en käyttänyt ravintolisiä, mutta nyt olen jälleen palannut niiden käyttöön. Erityisesti D-vitamiinia pidän tärkeänä ja olen lisännyt sen käyttöä.

Suvun kesäpaikka on Mikkeliissä, se on Marian lapsuuden mummola. Järvenrantamökki on terapiapaikka koko perheelle.

– Mökki sijaitsee kaukana kaikesta hälystä. Nautimme siitä todella paljon.

Mikään ei ole niin rentouttavaa, kun katsella tyyntä järveä, hän sanoo.

Työrintamalla Maria iloitsee siitä, että perustamansa Purodoré-luonnonkosme-

Marian puoliso oli hänelle sairastaessaan tärkein voimanlähde ja kannustaja.

Maria Nummenpään perustama Purodoré-luonnonkosmetiikkayritys on hyvää vauhtia kansainvälistymässä.

tiikkayrityksen tuotteille avautui viime syksynä kansainvälisiä markkinoita.

– Suomalainen laatu kiinnostaa selvästi maailmalla, hän toteaa ja kertoo fokuksenaan olevan nimen omaan viennin kasvattamisen.

Kaiken kaikkiaan yritys on mennyt eteenpäin isoin harppauksin.

– Jokavuotinen tavoitteemme on tuplata liikevaihtomme. Myynti onkin ollut isossa kasvussa. Osa tuotteistamme on hetkellisesti loppunutkin varastoistamme.

Purodoré-sarjan 27 tuotteesta kahdeksan on tarkoitettu ammattikäyttöön. Suomessa sarjalla on jo yli sata jälleenmyyjähoitolaa.

Tuotteissa hyödynnetään monipuolisesti luontaisia raaka-aineita.

– Noin puolet käyttämistämme raaka-aineista on kotimaista alkuperää.

Gold-tuotelinjassa yhdistyvät luksusraaka-aineet, kuten kulta, silkki ja shampanja.

Yrityksessä on Marian lisäksi yksi täy-

Kuka

Maria Nummenpää

- 43-vuotias.
- Syntynyt Lahdessa.
- Asuu Helsingissä.
- Perheessä puoliso sekä 5- ja 9-vuotiaat pojat.
- Liiketalouden tradenomi.
- Työskentelee perustamassaan Purodoré-luonnonkosmetiikkayrityksessä.
- Harrastaa liikuntaa ja lasten kanssa touhuamista.
- Elämän motto: Asioilla on tapana järjestä.

siaikaisesti työskentelevä osakas ja pari osa-aikaista työntekijää sekä lukuisia yhteistyökumppaneita.

Maria on itse aktiivinen luonnonkosmetiikan käyttäjä.

– Olen hiljattain oppinut käyttämään enemmän kosteuttavia kasvovesiä. Niitä suosittelen erityisesti talvi-iholle.

Purodoré-sarjassa on kolme erilaista kasvovettä.

– Myydyin on luksuskasvovesi Silk Toner, jossa on ruusuvesipohja, ja se sisältää myös kultaa, silkkiä, shampanja-uutetta ja tryffeliä. Floral Toner pursuaa kukkia: valkoista ruusua, silmäruohoa, lehmusta, päivänkakkaraa, lemmikkiä, ruiskukkaa ja orvokkia. Purifying Toner sisältää puhdistavaa kistusta, kuusamaa, retiisiä ja hopeaa, Maria esittelee.

Hän kertoo rakastavansa myös tuotesarjansa Nourishing Facial Oil -kasvoöljyä, joka sisältää viinirypäleensiemen-, aprikoosi-, mustaherukka-, ruusunmarja- ja lakansiemenöljyä sekä ruusunlehtiä ja E-vitamiinia. **LT**